

Mando Diaos musik mot ensamhet

När mitt absoluta favoritband **Mando Diao** släppte sin skiva *I solnedgången* med låten [Vi lever nu](#) 2020 var det pandemitider och så som man kan tolka låten handlar den om denna mycket svåra tid. Ett tema som lyser igenom är ensamhet. Något stort och mörkt. Solnedgången blir till slut mörk.

Mando diaos musik har tröstat mig genom ett flertal tider. Många precis som jag känner igen sig i texterna och blir tagna utav musiken. Sedan 13 års ålder har det varit så för mig och bandet har alltid med sin musik funnits vid min sida.

Det är alltid lika aktuellt att som musiker skriva om ensamheten. Fler borde göra det. **Kent** gör det och de har tröstat en hel nation. Ensamhet kan vara en plåga men, också självvald. Under pandemin blev många äldre ensamma och det var nog inte självvalt alla gånger. Det är bland det sorgligaste jag vet när äldre känner sig ensamma. Jag har sett det många gånger när jag arbetade inom hemtjänsten. I en stor paradvåning på fina Fältöversten sitter en liten gumma och vem vet, kanske är hemtjänsten den enda sociala kontakt hon får i dag.

Det var väldigt ledsamt under pandemin för att det fanns inga kramar att få, det saknades helt fysisk kontakt. Det var inte lätt, kan man lugnt påstå.

When you are all alone. We become your home. We are the music.

Text från [Dance with somebody](#) från år 2009. Låtarna finns kvar var och en. Jag tror att när det är ombytta roller från att jag har tagit hand om äldre till att jag själv behöver tas hand om inom äldreården så kommer jag sitta och nynna på Mando diaos musik. Det är ett som är säkert.

Elinor Ernqvist Östlihn

Mando Diao på Stockholms Kulturfestival 2013. Foto: Anders Löwdin